

Bolt [Blu-ray + DVD]

Bolt [Blu-ray + DVD]

Disney lærer stadig nye triks av lillebror Pixar. Med *Bolt* nærmer Disney seg den vanskelige oppgaven med å lage en film som snakker til flere publikumsgrupper samtidig.

Bolt
Byron Howard, Chris Williams
Walt Disney Pictures
2008
Walt Disney Studios Home Entertainment
16:9 fullskjerm (1,78:1) 1080p
DTS-HD 5.1, Dolby Digital 5.1
96 min.
2

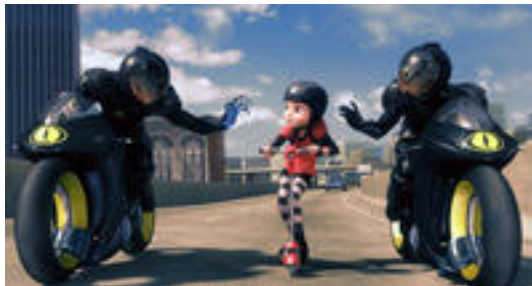
5

Tempo

Bolts fødsel har vært usedvanlig trang. Produksjonen ble først startet med *Lilo & Stitch*-regissør Chris Sanders ved spakene og under tittelen *American Dog*. Så skjer Disneys oppkjøp av Pixar, og John Lasseter snur det hele opp ned. Sanders får fyken, tittelen forkastes og store deler av handlingen endres. Chris Williams og Byron Howard, med erfaring fra alle de seneste Disney-produksjonene, bringes ombord og et helt nytt team etableres for å få skuta på rett kjø. Ettersigende skal Lasseter krevd at produksjonen bli landet i løpet av 18 måneder. Et halsbrekkende tempo.

"Tempo" er i grunn et greit stikkord for filmen. Maken til hesblesende film har jeg knapt nok vært borti. Etter en forsiktig start hvor Penny (Miley Cyrus) velger ut valpen Bolt (John Travolta), kastes vi hodestups rett inn i handlingen hvor Jenny og Bolt ved hjelp av hundens superkrefter redder en skolebuss fra katastrofe og avvæpner en liten armé som står i ledtog med den onde Dr. Calico (Malcolm McDowell). Så ropes det "kutt", kameraet zoomer ut og Penny og Bolt vender tilbake til trailervognen etter nok en dag på jobb. Bolt er nemlig kun superhund på film. For å få hunden til å spille så realistisk som mulig, blir han først bak lyset og tror at filmene han spiller i finner sted i virkeligheten

Da Jenny forsvinner, tror følgelig Bolt det er Dr. Calico som har kidnappet henne og en hals-overhodet-jakt starter i den virkelige virkeligheten. På veien får Bolt hjelp fra den hyperaktive hamsteren Rhino (Mark Walton) og den slue katten Mittens (Susie Essman). Sammen utgjør de et merkelig team som utsettes for store prøvelser i deres ferd tvers over USA. Underveis blir Bolt sakte, men sikkert bevisst at superkreftene ikke betyr noe i den virkelige verden og at venner kan utrette mirakler som er mer kraftfulle en filmmagi. Vel fremme i Hollywood blir den underlige trio en satt på en prøve som gjelder liv eller død og hvor Bolt virkelig får brukt sine nyoppdagede superkrefter.

Bolt føyer seg pent inn i kategorien "post-Pixar Disney-filmer". Det har tatt tid, men endelig virker det som om Disney har forstått viktigheten av å tilpasse seg en ny virkelighet for de store animasjonsstudioene. For å skape nye skuesshistorier må et bredt publikum engasjeres - være seg barn, ungdom og voksne. Den romantiske nostalgien som Disney har badet i, har fått en oppdatering som animasjonskjempen har slitt med, men som nå sitter bedre enn noen gang. *Bolt* er en film som ser fremover og som greier å skape engasjement og spenning på tvers av alders segmentene. I likhet med forrige suksess, *Familien Robinson* (2007), makter *Bolt* å fremstå som energisk og spennende gjennom hele filmen.

Da jeg så filmen for første gang på kino ble både jeg og kompanjongen på seks år blåst avgårde av åpningssekvensen. Det er som å komme rett inn i åpningen på en klassisk James Bond-film med onde agenter og halsbrekkende stunts. Scenen har tålt overgangen til TV-formatet, men noe av futten har blitt borte og åpningen virker ikke fullt så overveldende i mindre format. Like fullt er dette noe av det tøffeste jeg har sett av animert action på film. Stemningen daler noe når det hele avsløres som filmjuks og historien blir noe i overkant vanskelig å følge når managere, regissører og studiofolk plutselig dukker opp og tar over showet. Men etter litt omjusteringer kom både jeg og seksåringen på høyde med det nye settingen og klar for å følge Bolt og hans kumpaner gjennom tykt og tynt.

Filmen scorer først og fremst på å holde trykket oppe. Javisst kan det virke heseblesende til tider og noe i overkant masete, men filmen kan også leses som en buddyfilm eller roadmovie. Vennskap knyttes på tvers av dyrearter og samfunnstilknytning og sammen gjør de tre en episk reise tvers over USA. På veien møter de en masse utfordringer som krydres med spenning og humor. Det er vanskelig å vurdere hvordan filmen ville ha fungert uten Lasseters korreks underveis, men slik filmen fremstår i dag innehar den mange av kvalitetene som Pixar har blitt kjent for. Det er en film for flere aldersgrupper (uten å undervurdere noen av målgruppene) og det er et lag av nostalgi over noe tapt som først og fremst kommer frem via reisen som Bolt og vennene tar ut på. Ikke helt ulikt reisen Lynet McQueen foretar i *Biler* (2006).

Animasjonen er upåklagelig. Når man sammenlikner *Bolt* med Disneys første store prosjekt i digital 3d-animasjon i form av *Lille kylling* (2005), har studioet foretatt et kvantehopp på kvalitetsfronten. *Bolt* ser fantastisk ut i alle filmens faser og scorer høyt på actionsekvensene, samtidig som de mer stillferdige sekvensene også osrer kvalitet og godt skuespill fra animatørenes side. Også på

designfronten scorer

Bolt. Karakterene i seg selv er gode, men designteamet tar det virkelig ut på de onde karakterene og utstyrsparken som omkranser Dr. Calico. Actionscenene innledningsvis er også en estetisk nytelse.

Filmen er spekket med stjernenavn. I front står John Travolta som Bolt, men sterkest skinner likevel Mark Walton som den hyperaktive hamsteren Rhino. Beskyttet (og på alle måter avskåret) fra den virkelige verden i sin plastboble, er Rhino personifiseringen av en virkelighetsfjern superfan. Hamsteren er opphav til filmens komiske suksess. Mindre suksessfull er tweenageridolet Miley Cyrus som Penny. Karakteren hennes spiller en begrenset rolle, men det kan ikke være tvil om at hennes engasjement i filmen er myntet på å trekke et visst alderssegment til kinosalene. Det er ofte ikke godt nok når det er prestasjonene som skal måles.

Jeg er usikker på hvordan

Bolt vil stå seg når den store Disney-kanon skal gjøres opp. Idag fremstår filmen som moderne og spennende med all sin teknologi og blendende tempo, men kan hende dette virker datert om bare noen få år. Historien i seg selv er ikke god nok til å hamle opp med

Pinocchio,

Bambi eller

Dumbo. Man kan ikke leve på eksplosjoner alene, men i øyeblikket lot jeg meg rive med.

Utgivelsen:

Disney fortsetter med sine hybridutgivelser hvor Blu-Ray-disken suppleres med en DVD-utgave i samme forpakning. I denne omtalen tar jeg utgangspunkt i Blu-Ray-disken. Bildet presenteres i 1080p 16:9 fullskjerm (1,78:1) og er aldeles nydelig gjengitt. Enhver detalj springer frem i ekstrem klarhet og mørke som lyse partier gjengis tro til originalen. Dette er referanse kvalitet. Lyden er å finne i DTS-HD 5.1 for det engelske lydsporet, mens den norske versjonen er i Dolby Digital 5.1. For alle andre enn lydfetisjister er det norske lydsporet bra nok, men naturlig nok gnistrer det litt mer av originalsporet.

Ekstramaterialet holder et mer nedtonet nivå. Det er hyggelig å se at Disney aper etter Pixar og legger ved en nyprodusert kortfilm med Rhino som hovedperson; *Super Rhino*. Ellers blir vi tilgodesett med utelatte scener med innledende kommentarer fra regissørene, samt dokumentarer tilknyttet produksjonen, regissørene og stemmegiverne. Det hele holder ordinært nivå. De yngste får også et enkelt Bolt-spill.

Samlet sette en ordinær utgivelse av en film som nærmer seg det ekstraordinære.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 22.06.09

Takk til Walt Disney Studios Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Bolt trailer

Ja

[bolt_cover;](#)